

problemstilling op, så vi kan få et endegyldigt svar på, hvorvidt juristerne i Justitsministeriet har ret i deres vurdering af, at det her strider mod EU-retten, eller hvorvidt Socialdemokraterne har ret i deres vurdering af, at det ikke gør, så vi på en eller anden måde kan få den her strid afgjort. Der er jo ingen her i Folketingssalen, som er modstandere af et obligatorisk ernæringsmærke. Vi er bare nogle, der mener, at fællesskabsretten skal overholdes, og så er der nogle, der mener, at det kan man springe op og falde ned på.

(Kort bemærkning).

Mette Gjerskov (S):

Jeg vil gerne holde fuldstændig fast i, at Socialdemokraterne hører til den første gruppe. Eller var det nu den anden? Vi hører i hvert fald til den gruppe, som mener, at EU-retten skal overholdes. Så jo, hvis vi kan få nogle ordentlige juridiske vurderinger, som også tager med i betragtning, at det ikke altid er lige så firkantet, som man forventer, når man kigger på EU-regler. Det var det ikke i transfedtsyresagen, det var det ikke i salmonellasagen. Hvis vi kan få den samlede vurdering, vil det jo kun være en fordel, for vi er parate til at gøre meget for at få indført et ernæringsmærke i Danmark.

Den fg. formand (Elisabeth Arnold):

Der er stadig væk fire, der har bedt om korte bemærkninger til den socialdemokratiske ordfører, og den første er hr. Per Clausen.

(Kort bemærkning).

Per Clausen (EL):

Nu har jeg jo stadig forstået det sådan, at fru Mette Gjerskov har sagt i dag, at Socialdemokraterne vil stemme for det her beslutningsforslag. Det vil jeg da gerne have bekræftet. Og så vil jeg bare spørge fru Mette Gjerskov, om det ikke forholder sig på den måde, at det, vi har set i den her sag, er, at der er erhvervsinteresser, som er krøbet i skjul bag EU og ligesom har sagt: I kan ikke få ram på os, for EU beskytter os.

Det sidste spørgsmål: Er fru Mette Gjerskov ikke enig med mig i, at EU-retten på godt og ondt er gennempolitiseret, altså at EU-retten ganske ofte også har en politik i sig ud over almindelig jura, og at det derfor måske kan være ganske vanskeligt, før man har gennemført det her beslutningsforslag, at få et klart og ærligt svar på, hvad EU-institutionerne vil foretage sig i den anledning?

(Kort bemærkning).

Mette Gjerskov (S):

Jeg vil gerne bekræfte over for hr. Per Clausen, at erhvervsinteresser er krøbet i skjul bag EU-reglerne og har sagt: Uha, I kan ikke røre os. Men det jo altså også, fordi vi har en regering, som siger nej, vi kan ikke røre nogen. Det er også, fordi vi skal presse regeringen hver eneste gang på de her sager. Sådan er det jo. Hr. Kristen Touborg fra SF nævnte det også på dyretransportområdet. Altså, regeringen skal presses, hver eneste gang vi har nogle danske interesser, som vi gerne vil have igennem. Sådan er det bare.

Jeg tror, at det slet ikke handler om EU, det handler om nogle erhvervsinteresser, som regeringen hellere vil følge, end de vil følge forbrugerne. Nu er det jo vanskeligt at stå og spå om motiverne, men jeg kan ikke se nogen grund til, at det her skulle være EU.

Så spørger hr. Per Clausen om stemmeafgivningen. Det er første behandling i dag. Vi vil gerne gå ind meget konstruktivt i udvalgsarbejdet, men vi anerkender også, at regeringen råber rigtig meget højt om juraen, så den vil vi gerne drøfte med dem.

Kl. 17.25

(Kort bemærkning).

Per Clausen (EL):

Så vil jeg bare gentage mit andet eller tredje spørgsmål, var det nok i virkeligheden. Når man stiller tre spørgsmål, kan man jo ikke forvente at få svar på dem alle.

Jeg vil bare spørge fru Mette Gjerskov, om ikke det er rigtigt, at vi gentagne gange har fået eksempler på, at EU-retten er ganske politiseret, og at det derfor måske kan være vanskeligt at få et præcist, juridisk holdbart svar på, hvad EU-Kommissionen m.v. vil foretage sig, efter at man har gennemført nogle ganske bestemte politiske handlinger.

(Kort bemærkning).

Mette Gjerskov (S):

Jo, det er sådan med EU-retten, at det kan være vanskeligt på forhånd at afgøre, hvordan en sag vil falde ud. Men sådan er det jo også i de danske retssale. Det er jo derfor, vi har Højesteret. Det er jo også derfor, at det faktisk sker, at ministerier i Danmark er parate til at tage en sag på noget, for så må domstolene afgøre det i sidste ende. Sådan er det med domstole, det er det, vi har dem for.